

D O M

afsagt den 2. november 2020 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Erik P. Bentzen, Hans-Jørgen Nymark Beck og Jakob O. Ebbensgaard med domsmænd) i ankesag

V.L. S-0327-20

Anklagemyndigheden

mod

T

Født maj 1960

(advokat Joan Vollertsen, Aabenraa)

Retten i Sønderborg har den 30. januar 2020 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. K01- 4848/2019).

Påstande

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden har påstået skærkelse.

Supplerende oplysninger

Tiltalte er tidligere straffet tillige med en bøde på 7.000 kr. vedtaget den 25. november 2014 for overtrædelse af bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport og bekendtgørelse om forbud mod slagting og aflivning af drægtige produktionsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne embedsdyrlægerne V1 og V2 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende om forhold 1 forklaret, at han havde haft koen i 3 uger. Den var lidt halt, da han modtog den. Det var den stadig dagen før kontrollen. Den må derfor være blevet skadet i løbet af det seneste døgn inden kontrollen. Han henledte selv embedsdyrlægens opmærksomhed på koen. Forevist fotos i ekstrakten side 29 har tiltalte forklaret, at koen ikke så sådan ud, da han modtog den – så ville den

slet ikke kunne transporteres. Koen har efter hans vurdering fået en skade på en rygmuskel. Hvis et af dyrene er halt, holder han mere øje med dyret. Han overvejede ikke at lade dyrlægen tilse den pågældende ko, da han modtog den. Det gør han ikke, hvis et dyr kun er lidt halt. Han vurderede koens huld til at være mellem klasse 1 og klasse 2, hvor klasse 1 er magre dyr og klasse 5 er fede dyr. Det tager ca. ½ år at fede en ko op fra klasse 1 til klasse 5. Han lukker normalt alle hundyr ud i marts-april, hvis der er græs. Der var meget fint græs på den pågældende mark. Han tager dyrene ind, hvis det bliver koldt, men det er mest om efteråret. Det skyldtes ikke et pladsproblem, at koen gik ude.

Tiltalte har om forhold 2a supplerende forklaret, at han fodrer med kraftfoder og majs, når dyrene er i stalden. Han har taget fotos af dyrene den 10. september, inden de blev kørt til slagteriet, og da var de nået klasse 5. Han betaler for, at dyrene kan græsse på de pågældende arealer. Ved kontrollen talte han med dyrlægen om behovet for mineraler. Han gav dyrene mineraler, fordi dyrlægen bad om det. Han har ikke givet dyrene mineraler i det følgende forår. Dyrlægen vurderede, at det ikke var nødvendigt at sætte dyrene på stald.

Bødeforlægget fra 2014 angik en ko, som han havde købt sammen med mange andre. Han var ikke klar over, at koen var drægtig, og det kan være vanskeligt at se ved denne race.

Embedsdyrlæge V1 har supplerende forklaret, at hun ikke kan sige med sikkerhed, hvor længe koen har haft det sådan, som hun konstaterede under kontrollen. Tiltalte oplyste, at koen gik dårligt, allerede da han modtog koen, og at det var blevet værre med tiden. Foreholdt tiltaltes forklaring om, at koens tilstand var blevet væsentligt forværret natten over, har vidnet forklaret, at et sådant scenarie ikke kan afvises. Koen gik på en mark med andre dyr, så den kan godt være blevet skadet ved, at andre dyr var sprunget på koen. Det harmonerer dog ikke med tiltaltes oplysninger under kontrolbesøget. Under besøget sagde han ikke noget om, at problemerne var opstået pludseligt, og han virkede ikke overrasket over, at koen havde svært ved at rejse sig. Det er sandsynligt, at koen med tiden bliver afmagret, hvis den er smerteplaget og har svært ved at bevæge sig, som det var tilfældet med den pågældende ko. De andre dyr på marken var i normalt huld. Vidnet har været med til at skrive anmeldelsen. I anmeldelsen skrev hun bl.a., at dyret var i for dårligt huld til at gå på græs på denne årstid. Ved kontrolbesøg undersøger de ikke dyrene på samme måde, som en praktiserende dyrlæge ville gøre. Det er ikke deres opgave. Hun husker ikke, om de talte om, at koen burde have været inde i stalden. Tiltalte besluttede hurtigt, at han ville aflive koen.

Embedsdyrlæge V2 har supplerende forklaret, at der kan være mangeårsager til tynd mave hos dyr. Det kan bl.a. skyldes fejlnæring, parasitter eller en infektion. Det var derfor, hun anbefalede, at tiltalte lod dyrene tilse af en dyrlæge. Nogle af dyrene var magre, mens andre var afmagrede. Skalaen for dyrenes fedtreserve er henholdsvis middel, under middel, mager, afmagret og sygeligt afmagrede. Dyrenes huld kunne være ringere, end hvad hun skrev i rapporten, da pelsen kan dække over en ringere huld. Det er efter hendes vurdering ikke forsvarligt at sætte en malkeko på græs i vinterlignende vejr, uden at den forinden er blevet opfedet. Det kan være stressende for dyr at blive sat på stald, hvis de har været vant til at gå ude. Derfor, og da vejret var ved at blive bedre, vurderede hun, at det ikke nu var nødvendigt at sætte dem på stald. Der var behov for mere foder, end dyrene havde adgang til, da hun besigtigede dem.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte har for landsretten om koen i forhold 1 forklaret, at den dagen før kontrollen kun havde været lettere halt, at dens tilstand således var blevet væsentligt forværret umiddelbart op til kontrollen, og at han fortalte dette til embedsdyrlægen. Vidnet V1 der også for landsretten har afgivet en detaljeret og troværdig forklaring – har fastholdt sin forklaring, hvorefter tiltalte under kontrolbesøget oplyste, at koen allerede havde det sådan, da han modtog den. Landsretten kan derfor ikke lægge tiltaltes forklaring til grund.

Herefter og af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at tiltalte i forhold 1 og forhold 2a er fundet skyldig som sket.

Landsretten tiltræder, at bødestraffen efter forholdenes karakter og tiltaltes forstraffe er fastsat som sket. Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten tillige, at tiltalte betinget er frakendt retten til at beskæftige sig med produktionsdyr som sket.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Erik P. Bentzen

Hans-Jørgen Nymark Beck

Jakob O. Ebbensgaard

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 4. november 2020

Jan L. Madsen

retssekretær

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 30. januar 2020

Rettens nr. K01-4848/2019

Politiets nr. 3300-89110-00006-18

Anklagemyndigheden

mod

T

Født maj 1960

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 22. juli 2019, og tillægsanklageskrift nr. I er modtaget den 26. august 2019.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, og stk. 9, jf. § 1 og § 2, og bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr § 19, stk. 1, jf. § 5, jf. straffelovens § 89,

ved i tiden op til den 20. november 2017 i forbindelse med udøvelse af sit erhverv som besætningsejer for besætningen med CHR-nr. ... på adressen Sted1, at have behandlet en ko med ckr.nr. ... grovere uforsvarligt, idet koen gik på ude græsmark, selvom den var i så dårligt huld med tydeligt vinklede hoftehjørner og sædebens knogler, savtakkede spinaltappe og synlige tværtap, at den ikke ville kunne holde varmen udenfor på marken på denne tid af året, ligesom den kun med besvær kunne rejse sig og ikke var i stand til at strække hase- og kodeled på bagbenene, hvorfor han burde have afhjulpet dyrets tilstand på et langt tidligere tidspunkt ved at behandle den, tilkalde dyrlæge, isolere den i sygesti eller

alternativt have aflivet den, alt hvorved han udsatte koen for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe, ligesom den ikke blev behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens behov.

2 a. (4.)

dyreværnslovens § 28, stk. 1, og stk. 9, jf. § 1, § 2 og § 3, stk. 1, jf. straffelovens § 89,

ved i tiden op til den 15. april 2019 i forbindelse med udøvelse af sit erhverv som besætningsejer for besætningen med CHR-nr. ... på en mark beliggende mellem Sted2 og Sted3, at have behandlet 13 græssende kreaturer uforsvarligt, idet han undlod at sikre, at dyrene havde adgang til tilstrækkelig energi- og strukturholdigt foder samt mineraler, hvilket medførte at dyrene ikke kunne opretholde en tilpas huld til at gå ude på denne tid af året, ligesom flere af dyrene var meget magre med synlige knoglestrukturer, alt hvorved han undlod at beskytte dyrene bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe, ligesom han undlod at behandle dyrene omsorgsfuldt, herunder at de blev passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

2 b. (4.)

dyreværnslovens § 28, stk. 1, og stk. 9, jf. § 1 og § 2, jf. straffelovens § 89,

ved i tiden op til den 15. april 2019 i forbindelse med udøvelse af sit erhverv som besætningsejer for besætningen med CHR-nr. ... på adressen Sted1, at have behandlet en ko med CKR-nr. ..., som var tydeligt smertepåvirket, svært støttehalt på venstre bagben og med misdannet hale, uforsvarligt, idet han undlod at tilkalde dyrlæge, behandle den for dens lidelser eller alternativt at have aflivet den, alt hvorved han udsatte dyret for betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe, ligesom det ikke blev behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets behov.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af dyreværnslovens § 29, stk. 1, jf. stk. 5, i et af retten fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte, eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er under sagen afgivet forklaring af tiltalte og vidneforklaring af V1 og V2.

Forklaringerne er lydoptaget og er gengivet i retsbogen.

Der er under sagen dokumenteret fotos optaget den 20. november 2017 og fotos optaget den 15. april 2019.

Der er endvidere dokumenteret Det Veterinære Sundhedsråds udtalelse af 8. juli 2019.

Tiltalte er tidligere straffet for overtrædelse af dyrevæmsloven ved:

- Dom af 15. februar 2010 med bøde på 15.000 kr. for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, og stk. 7, jf. § 1.
- Dom af 20. november 2019 med bøde på 5.000 kr. for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1 og 2. I dommen er endvidere citeret straffelovens § 82, nr. 13.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Forhold 1:

Efter embedsdyrlæge V1's forklaring, der er detaljeret og troværdig og støttes af de dokumenterede fotos, er det bevist, at koens tilstand var, som beskrevet i anklageskriftet. Herefter og sammenholdt med Det Veterinære Sundhedsråds udtalelse er det bevist, at tiltalte i forbindelse med udøvelse af sit erhverv som besætningsejer udsatte dyret for grovere uforsvarlig behandling, idet koen gik på græsmark, selvom den var i for dårlig huld og derfor ikke ville kunne holde varmen på den tid af året, ligesom den kun med besvær kunne rejse sig, hvorfor dens tilstand burde have været afhjulpet ved behandling eller aflivning, hvorved den blev udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe, og ikke blev behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens behov. Efterdet anførte er anklagen bevist.

Forhold 2 a:

Efter embedsdyrlæge V2's forklaring, der er detaljeret og troværdig, og sammenholdt med de fremlagte fotos, er det bevist, at tiltalte i forbindelse med sit erhverv som besætningsejer undlod at sikre 13græssende kreaturer tilstrækkeligt foder og mineraler, og at dyrene derfor var meget magre med synlige knoglestrukturer og ikke kunne opretholde tilpas huld til at gå ude på den tid af året.

Efter det anførte, er det bevist, at tiltalte herved har undladt at behandle dyrene omsorgsfuldt og undladt at beskytte dyrene bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Tiltalte har herved behandlet de 13 kreaturer uforsvarligt. Efter det anførte er anklagen bevist.

Forhold 2 b:

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at dyret med CKR-nr. ... var en kvie, og at den ankom til besætningen den 15. april 2019, samme dag som kontrollen blev gennemført, og kvien blev aflivet.

Under disse omstændigheder er der efter bevisførelsen ikke ført bevis for, at tiltalte har behandlet dyret uforsvarligt, hvorfor tiltalte frifindes.

Straffen fastsættes til bøde på 30.000 kr. jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1 og stk. 9, jf. § 1 og § 2 og bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr § 19, stk.1, jf. § 5, og § 28, stk. 1 og stk. 9, jf. § 1, § 2 og § 3, stk. 1, jf. straffelovens § 89. Straffen er fastsat som en tillægsstraf til bøden fastsat ved dom af 20. november 2019.

Retten har ved strafudmålingen endvidere lagt vægt på tiltaltes forstraffe og den tid, der er forløbet, siden forhold I blev begået.

Tiltalte er efter det anførte vedrørende sagens forhold I fundet skyldig i et andengangstilfælde af grovere uforsvarlig behandling af kreaturer i erhvervsforhold. Udgangspunktet er herefter, at der skal ske frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr, og at frakendelsen skal ske ubetinget. Henset til den tid, der er forløbet siden forholdet blev begået, sammenholdt med tiltaltes forhold, finder retten, at frakendelsen kan gøres betinget for en periode på 3 år fra endelig dom og begrænset til produktionsdyr, jf. dyreværnslovens § 29, stk. 3, jf. stk. 1 og 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T, skal straffes med bøde på 30.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 14 dage.

Tiltalte frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte, eller i det hele beskæftige sig personligt med produktionsdyr betinget på vilkår, at han i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke begår nyt tilsvarende forhold, hvorefter han skal frakendes retten til at beskæftige sig med dyr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Søren Rune Schrøder

dommer

/ Igk

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEN I SØNDERBORG, den 7. februar 2020

Annalise Kristensen

kontorfuldmægtig